

nale Arbejdsbureau er oprettet, og at de stedfundne Arbejdskonferencer har været afholdt. Det er jo et fra disse Konferencer udgaaet Forslag, der nu foreligger her for Rigsdagen til Ratifikation, og jeg ser ikke, at der er noget som helst, der hindrer os i at give Regeringen den gennem Lovforslaget ønskede Bemyndigelse. Den vil jo i faa Ord sige, at vi binder os til i 10 Aar at vedstaa den Bestemmelse, som vi har i Ulykkesforsikringslovens 9de Kapitel, hvorefter Arbejdsgivere i Land-, Skov- og Havebrug skal holde de i deres Virksomheder beskæftigede Arbejdere forsikrede, og jeg er ikke i Tvivl om, at vi selv uden Ratifikation af dette Forslag, der binder os for 10 Aar, ganske sikkert vilde have opretholdt denne Lovgivning i nævnte Tidsrum; der er derfor intet som helst i Vejen for, at vi kan give Regeringen den ønskede Bemyndigelse. Men jeg ønsker i denne Forbindelse at pege paa, at det er jo forholdsvis meget faa af disse Arbejdskonferencers Konventioner og Henstillinger, som er blevet ratificeret af alle Medlemmer af Folkenes Forbund. Der er meget faa, ja, jeg tror endda, jeg maa sige, at der er vist ikke et eneste Forslag til Konvention eller Henstilling, som overhovedet er blevet ratificeret af samtlige Medlemmer indenfor Folkenes Forbund. Maaske er der gode Grunde, hvorfor saadan Ratifikation ikke finder Sted, idet, som det ogsaa før blev nævnt, Forholdene i de forskellige Lande er saa afvigende fra hinanden, at man er betænkelig ved at binde sig til en saadan ensartet Lovgivning. Det er vel nok derfor, at det gaar saa smaat med Ratifikationen. Hvad det her foreliggende Forslag angaar, ved jeg ikke, om der overhovedet er noget Medlem af Folkenes Forbund, der har ratificeret det. Ifølge Bestemmelserne skal der jo være mindst 2 Lande, der godkender det og anmelder dette for Generalsekretariatet i Genève, forinden det kan træde i Kraft, og hvis der ikke er det, vil Konventionen altsaa først træde i Kraft, naar der kommer en Godkendelse til foruden den her fra Landet. Det er saaledes efter mit Skøn ret smaat med Resultater af det meget Arbejde, der gøres af alle disse Konferencer. Men, som jeg før sagde, jeg forstaar godt, at det er vanskeligt. Vi kan jo allerede se her i Norden, hvor vanskeligt det kan være at finde ens Former for en fælles skandinavisk Lovgivning, og endnu vanskeligere maa det selvfølgelig være at finde ens Former, som virkelig kan gælde for de ca. halvhundrede Stater, som nu er inde under Folkenes Forbund.

Det er blevet gjort gældende, at naar

Landenes Repræsentanter og Arbejdsgivernes og Arbejdernes Repræsentanter paa disse Arbejdskonferencer har stemt for en saadan Konvention eller Henstilling, skulde ogsaa vedkommende Lands Parlament være forpligtet og de respektive Arbejdere eller Arbejdsgivere ligeledes være forpligtede til hjemme at stemme for Ratifikationen af Konventionerne. Jeg har ved en anden Lejlighed, ved det sidste nordiske interparlamentariske Møde i Stockholm, haft Lejlighed til at udtale mig om dette Spørgsmaal, og jeg vil i denne Forbindelse sige ogsaa her, at jeg mener ikke, at hvert enkelt Medlem af Parlamentet kan blive bundet ved Beslutningerne paa Arbejdskonferencerne. Der kan jo være saa mange forskellige Forhold, der foreligger for de Repræsentanter, der er til Stede paa Arbejdskonferencerne, at de har andre Anskuelser, end de derhjemme mulig maatte have.

Det er anført, at Arbejdernes Repræsentanter overalt i Parlamenterne har stemt for det samme som deres Repræsentanter paa Arbejdskonferencerne. Dette beviser dog kun, at de, der har været udsendt til Arbejdskonferencerne, har været saa heldige at være ganske i Overensstemmelse med de Repræsentanter, der sidder i Parlamentet. Men det er ikke Tilfældet med alle Parlamentsmedlemmer, og det er heller ikke Tilfældet med alle Arbejdsgivere; der kan jo være forskellige Forhold, der gør, at man ikke vil stemme for et Forslag.

Jeg nævner dette, fordi jeg i Bemærkningerne til det Lovforslag, som her behandles, finder anført en hel Række Konventioner og Henstillinger, og jeg vil kun tage det Forbehold, at fordi vi nu stemmer for det her foreliggende Forslag til Lov, er vi ikke derigennem i nogen Henseende bundet til ogsaa at stemme for de andre Konventioner eller Henstillinger, om de senere maatte blive forelagt for Rigsdagen, men vi vil i hvert enkelt Tilfælde tage Stilling til Sagerne, efterhaanden som de kommer til at foreligge.

Med disse Ord skal ogsaa jeg anbefale at give Regeringen den ønskede Bemyndigelse.

H. Trier: I Tilslutning til den Holdning, Rigsdagen har indtaget, naar tidligere Sager af lignende Art som den foreliggende har været forelagt den, Sager med internationale Forhandlinger og Forslag til Baggrund, og med stigende Overensstemmelse mellem alle civiliserede Stater i Ordningen af sociale Forhold for Øje, skal ogsaa jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget